Entrada

Deixar-se trobar (III)

Per pregaria.cat el dc., 27/07/2005 - 09:00

L'aigua viva

Jesús li respongué: si sabessis quin és el do de Déu, i qui és el qui et diu "dóna'm aigua", ets tu qui li hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva. (Evangeli de Sant Joan 4,10).

Feia anys que aquell jove pelegrí anava de vall en vall i de muntanya en muntanya cercant aquella font del seu somni.

L'havia somniat de molt menut: era una font amb un gran doll d'aigua fresca, que entrant per la gola arribava al cor i l'asserenava per sempre.

A cada poble, a cada regió preguntava per les fonts, les grans fonts i les petites i amagades. Cap d'aquelles aigües li havia arribat al cor. El saciaven per un temps; tan sols per un temps.

Una nit de primavera, fatigat ja de tant de camí, es va estirar en un prat, mirant l'estelada i va pensar que no valia la pena seguir.

No sabia on era la font del somni, i tampoc sabia si aquell somni no era més que això, una il·lusió enganyosa.

Potser sí que era veritat que la vida no dóna per a tant, que la felicitat del cor és una quimera utòpica i que vivim en una vall de llàgrimes, cercant sempre l'impossible.

Però, el jove pelegrí, no podia conformar-se. Es revelava contra una proposta tan prosaica i avorrida. Deia no a la conformitat.

Va quedar-se adormit entre la terra i la visió del cosmos. I enmig dels somnis ve veure una mà que escrivia entre els estels aquests mots: aigua viva.

De bon matí va sortir renovat per continuar la recerca. No sabia on anava, però havia entès una cosa: existia l'aigua viva, la font viva, aquella precisament que cercava des de feia tant de temps. Valia la pena continuar.

I també entenia que no la podia trobar tot sol. Aquella mà que havia escrit el nom de l'aigua era d'algú. Ja no cercava tant la font com una persona que li pogués indicar el camí.

Pregària per a qui està en recerca.

Hi ha quelcom dintre meu que em diu: no abandonis.

Per fora, en canvi, quasi tothom em diu: "no val la pena.

Des de que el món és món, tot ha anat malament.

La felicitat no existeix, és una quimera".

M'hi resisteixo. No ho puc acceptar.

He vist les flors, els arbres i el mar.

He contemplat la nit transparent i l'univers.

He viscut moments d'amor i de plenitud.

M'hi resisteixo. No estic d'acord amb l'absolut avorriment.

Sóc jove i tinc tota una vida pel davant.

On és, si us plau, la font de l'aigua viva ?.

Algú en sap el secret, el lloc, les condicions ?.

Ho donaria tot per a trobar-la.

Si tu en saps el camí, si l'has vista,

Si potser n'has begut de l'aigua de la vida,

No dubtis en dir-me per on he d'anar.

No tinc cap por. Estic convençut que val la pena.

Si m'ajudes a trobar-la et restaré agraït.

Si la trobo seré definitivament lliure.

Pots ajudar-me ?.